

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Holdgaard: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Omtale af Udstykningsarbejdet i Viborg Amt overraskede mig noget. Det ærede Medlem udtalte en Beklagelse over, at der blev udstykket for daarlig Jord i Viborg Amt, og det har han bebrejdet Husmandsbrugskommissionen. Det overrasker mig noget, thi jeg har siden 1919, som Medlem af Statens Jordlovsudvalg, haft nøje Indseende med det Arbejde, der er udrettet i Viborg Amt i den Aarrække, og efter hvad jeg kender til Forholdene, har der bestaaet en ret stærk Modsætning imellem Viborg Amts Udstykningsforeninger og Husmandsbrugskommissionen, fordi denne stadig og mange Gange har nægtet at godkende den Jordbonitet og de Priser, som Udstykningsforeningerne har købt Jord til. Og jeg tager neppe meget fejl, naar jeg mener i adskillige Referater af Udstykningsforeningernes Generalforsamlinger at have læst, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har været en ivrig Tilhænger af og Talsmand for Udstykningsforeningernes Standpunkt. Derfor, selv om hans Udtalelser her overrasker mig, glæder jeg mig dog over dem, idet jeg opfatter dem saaledes, at han nu staar Side om Side med Husmandsbrugskommissionen i dens Arbejde for at faa Jord af god Bonitet til en rimelig Pris.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard tager meget fejl, naar han tror, at jeg har været mellem dem, der har bebrejdet Jordbrugskommissionen, at den ikke har villet godkende Udstykningsforeningens Køb af Jord. Jeg tror, at det ærede Medlem forveksler mig med andre Mænd i Viborg Amt. Jeg har aldrig været med til at kritisere det. Det, jeg undertiden har kritiseret, er, at Amtskommissionen deroppe har godkendt for daarlig Jord, og der er desværre Beviser for, at denne Kritik har været berettiget.

Simonsen: Man tør vel nok antyde, at det ikke i nogen overvældende Grad er Betragtninger over Statens Finanser, der præger denne Finanslovbehandling. Naa, det er vel heller ikke nødvendigt, thi vi har jo for ikke saa længe siden hørt, at den

socialdemokratiske Regerings Arbejde gennem 21½ Aar har bragt Statens Finanser paa Fode, saaledes at der i Øjeblikket ikke er nogen Vanskelighed. Men selv om det just ikke er Finanserne, der tales om, vil jeg alligevel sige, at den Debat, der finder Sted, og som vel nok kan siges at være noget langtrukken til Tider, ikke er uden Interesse. Jeg vil endogsaa være med til at sige, at den meget ofte er interessant. Og for en Socialdemokrat er den i mange Tilfælde overordentlig interessant at høre paa. Det har ogsaa denne Gang vist sig, at vore Synspunkter og Betragtninger har fundet Tilslutning langt ind i vore Modstanderes Rækker, helt ind i den konservative Lejr.

Det, som særlig tager Opmærksomheden fangen, er ganske naturligt Erhvervskrisen, Industriforholdene og den voldsomme Arbejdsløshed, som Samfundet lider under for Øjeblikket. Det er ganske naturligt, at man først maa vende alle Tanker mod saadanne Forhold, der er uholdbare i Længden. Disse Vanskeligheder er ikke kommet overraskende for nogen Socialdemokrat. Tværtimod kan man sige, at Socialdemokraterne har forudset, at der vilde indtræffe saadanne Vanskeligheder, lige fra den Dag vi begyndte at udforme det Grundlag, som det socialdemokratiske Parti er dannet paa; vi har haft for Øje, at der vilde komme et Tidspunkt, da den kapitalistiske Samfundsordning med sin Privatejendom og Privatudbygning vilde bryde sammen. Det har vi været fuldstændig klare over. Og vi har set, at Tiden nærmer sig, og nu ligger den kapitalistiske Samfundsordning i Virkeligheden i Krampetrækninger. Saaledes kan man skildre den øjeblikkelige vanskelige Situation, som bjergtager os alle og beskæftiger vore Tanker saa stærkt.

Jeg vil lige dvæle ved et enkelt af de interessante Optrin, som er forefaldet under denne Finanslovbehandling. Det var mig en ublandet Nydelse at høre paa det ærede Medlem Hr. Fraenkel, da han forleden talte om Arbejdslønnen og paa videnskabeligt Grundlag ved Citater af Industriherrer, Ingeniører og Arbejdsledere fra den halve Verden paaviste, at en Nedsættelse af Arbejdslønnen ikke vil føre til det ønskede Maal og ikke vil afhjælpe Krisen. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel talte om dette Spørgsmaal paa en saa afgørende Maade, at den logiske Slutning deraf maa blive, at enhver Bestræbelse for at nedsætte Arbejdslønnen er direkte samfundsskadelig. Det var i Virkeligheden Konklusionen af det ærede Medlems Udtalelser, og det var sikkert